

[Jørgen Jørgensen.]

end at behandle det tyske Mindretal i Danmark paa samme Maade, som vi til enhver Tid vil stille Krav om, at vore Landsmænd i Slesvig skal behandles.

Det ærede Medlem Hr. Erik Appel anførte Eksempler paa tyske Børn, der var glade ved de danske Lærerkrafters Undervisning og glædede sig ved at gaa i danske Skoler. Ja, det tror jeg meget vel, og det er den Udvikling, vi allesammen har ønsket og tilstræbt, at Børnene i Nordslesvig i stigende Grad skal blive glade og tilfredse med at gaa i danske Skoler. Men de skal bare komme der frivilligt. Det er den Udvikling, der har været i Gang siden 1920, og som selv i de Aar, hvor Presset sydfra var meget stærkt, alligevel viste sig at kunne holde i det store og hele. Det er den Udvikling, jeg ikke vil have afbrudt, men som jeg tror, der netop nu var rigere Muligheder for en Fortsættelse af end maaske paa noget Tidspunkt før, og som gør, at denne Ophævelse af de tysksprogede Skoler er saa overflødig, som den er. Sagen vilde have stillet sig helt anderledes, hvis en jævn, naturlig Udvikling havde ført til, at Børn fra de tyske Hjem i stigende Grad frivilligt gik over i de danske Skoler.

Der har været talt om, om det var bedre og lettere at føre Kontrol med den offentlige Skole end med den private. Jeg mener nu, at Kontrol i det hele taget over for Skoler af den Art altid vil vise sig at være ikke særlig effektiv. Men det, der taler til Støtte for den Betragtning, at man har mere Indsænde med, hvad der foregaar i de offentlige Skoler, er dette, at Lærerne ved disse Skoler ansættes af danske Myndigheder, og at disse Lærere skal være danske Statsborgere. Man ved altsaa lidt om, hvad det er for Mennesker, der faar med Børnene at gøre, men vi har slet ikke nogen Mulighed for at øve Indflydelse paa eller føre Kontrol med de Lærere, der ansættes i de tyske Privatskoler. Jeg ser derfor, hvis disse Privatskolers Tal skal udvides i væsentlig Grad, med Bekymring paa, hvilke Lærerkrafter der i saa Fald kommer til at undervise de tyske Børn i Nordslesvig.

Jeg er stadig af den Opfattelse, at der kun er faa virkelig saglige Grunde til Støtte for, at man netop nu skal gennemføre denne Nyordning. Jeg tror, det er skadeligt for hele vor Stilling, navnlig naar vi tænker paa Sydslesvig. Jeg tror, det vil vise sig at være uklogt og uheldigt at gennemføre denne Ordning nu. Jeg har gjort, hvad jeg har kunnet for at overbevise Tingets Medlemmer om, at det er et Fejlgreb, man nu er ved at foretage. Det har ikke været muligt at skaffe Tilslut-

ning til dette Synspunkt. Det maa vi bøje os for, men min Gruppe og jeg vil fastholde den Linie, som blev fastlagt i 1920, og vi maa tilraade, at man ved Lovforslagets tredie Behandling stemmer imod Forslaget i den Skikkelse, Flertallet foreslaar at give det.

Heick: Som Repræsentant for en af de Egne, hvor Spørgsmaalet har særlig Betydning, vil jeg ikke undlade at udtale min Tilfredshed med, at der nu skabes Mulighed for, at Skolevæsenet i Nordslesvig kan gaa en rolig Udvikling i Møde. I et demokratisk Land vil der altid være delte Meninger om, efter hvilke Retningslinier et Lovgivningsarbejde skal tilrettelægges, og almindeligvis er det jo saadan, at man tillægger den enkelte Mening noget nær ens Værdi. I dette Tilfælde har man imidlertid kunnet spore en Tendens til, at de, der har holdt paa Mindretalsforslaget, skal gøres til særlig sagkyndige — ja, man har endda fra en enkelt Side kunnet finde Udtryk for, at man ligefrem ønskede i denne Situation en Slags Embedsmandsafgørelse i Stedet for en af Folkeflertallet truffen Afgørelse. Den sønderjyske Historie, synes jeg ellers, viser med al ønskelig Tydelighed, at der kan ikke med Udsigt til godt Resultat lovgives imod den overvejende Del af den stedlige Befolknings Ønske.

Baade i danske og tyske Kredse, synes der at herske Uklarhed om de faktiske Tilstande vedrørende Grænsens Skoleforhold, ogsaa efter den nye Ordning. Der er en enkelt Ting, jeg lige vil gøre opmærksom paa, og det er, at man skal være meget varsom, naar man sammenligner Kommuneskolen Nord for Grænsen med Kommuneskolen Syd for Grænsen. Fra dansk Side fik Tyskerne en fuldstændig Skole med Lærerkrafter og Læremidler stillet til Raadighed, men de Kommuneskoler, der fra tysk Side stilles til Danskernes Raadighed, bestaar kun i de nøgne Rum. Lærerkrafter, Læremateriale o. s. v. maatte skaffes ad anden Vej — og det er jo en Væsenforskel. Fra tysk Side bliver det sagt, at man nu undtager den tyske Skole i Nordslesvig al Statsstøtte. Det er jo i høj Grad forkert. Gennem den nugældende Privatskoleordning — og endnu mere gennem den, som den højtærede Undervisningsminister er sindet at gennemføre — stilles der meget betydelige Statsmidler til Raadighed for de tyske Skoler i Nordslesvig.

Endelig vil jeg ogsaa pege paa, at i de almindelige Folkeskoleklasser, fra 3die Klasse og opad, ogsaa paa Landet, gives der flere Timers Undervisning ugentlig i det tyske